

[Freddy Madsen.]

se, at det, man her laver, i virkeligheden betyder, at arbejdsløsheden vokser samtidig med, at disse mennesker skal vise tilbageholdenhed? Men det dér med arbejdsløsheden kan vi ikke rigtig gøre noget ved. Regeringen både ved finansministeren og økonomiministeren er i dag ude af stand til at anvise nogen løsninger. Det hele skal blafre videre deruda', som det har gjort nu i lang tid, og der er ikke rigtig noget at gøre ved det. Og hvorfor? siger man. Ja, det er jo spørgsmålet om valutaen. Ja men vi har jo igen og igen og igen påvist, at der fandtes reel mulighed for at gribe ind over for det dræn, der er i valutakassen. Jeg skal ikke gentage det her i anden omgang, for regeringen ved jo udmærket, hvad den sag drejer sig om. Jeg ved også, at man siger, at alt det dér med at lave importregulering ikke rigtig er noget, som Danmark kan gøre, og at det er en helt fejlagtig politik.

Nu noterede jeg mig med megen interesse, at hr. Erling Olsen varmt og dybtfølt talte om den gamle Stauning, og det er da altid prisværdigt en gang imellem at tage de gamle ned, støve dem lidt af og føre dem frem, når man mener, de har gjort noget godt. Jeg vil da gerne bidrage til denne lille mindefest og skal gøre det ved et citat af, hvad statsminister Stauning sagde ved rigsdagens åbningsmøde i 1933. Da sagde han:

»Loven om valutaforhold, valutacentral m. v. skal i nær fremtid bortfalde, men der må forud gennemføres nye regler for den endnu nødvendige regulering af importen i overensstemmelse med den mængde udenlandsk valuta, som kommer til rådighed ved eksporten af danske produkter.«

Det er, synes jeg, en helt fornuftig tale, Stauning holdt dér. Nu har jeg jo ikke selv oplevet ham så meget, men han har altså også sagt fornuftige ting.

Jeg ved godt, man vil sige: nå ja, men det var dengang, det var i 1930'erne, det kan slet ikke gennemføres nu, og det er der ikke behov for nu. Jo, jeg tror, der er langt større behov for det nu, for kendsgerningen er, at Danmark er under et langt hårdere tryk udefra, fordi de monopoler, som i dag behersker verdensmarkedet, er helt anderledes stærke og har helt anderledes muligheder for at oversvømme vores marked, at trænge ind på vores marked.

Vi tror altså, at den politik, som finansloven

er et udtryk for, ikke fører frem. Vi tror, man må ud af de traditionelle tankebaner, at man på en lang række andre områder må tage initiativer i den retning, som vi har foreslået. Det er en forudsætning for, at der kan skabes ny fremgang.

Arnfast (CD):

Da hr. Erhard Jakobsen desværre har måttet tage til et møde, skal jeg ganske kort takke ministeren for bekræftelsen af, at lejeværdiberegningen for 1977 ligger fast. Det vidste vi nu godt, men vil ministeren ikke være venlig også at bekræfte, at der ikke kan ske ændringer, uden at centrum-demokraterne er med i dette, så længe augustforliget løber? Jeg ønsker altså kun at få, om jeg så må sige, ringen sluttet.

Med dette minuts tale har centrum-demokraterne brugt 12 minutter af denne debat.

Formanden:

Det er ikke mig, der har ført det regnskab.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne starte med at kvittere over for økonomiministeren for hans oplysning om, at den månedsrapport fra handelsministeriet fra oktober i virkeligheden, som han sagde, ikke var andet end en omhyggelig gengivelse af en augustartikel i Finanstidende. Jeg forstår, at ministeren i mellemtiden har fundet den frem og har kigget på den. Han kendte den jo ikke, da jeg første gang nævnte den i politisk-økonomisk udvalg. Det er da rigtigt, at det pågældende kapitel starter:

»Finanstidende bragte den 27. august 1976 nogle beregninger over udviklingen i lønudgift pr. produceret enhed i dansk industri sammenlignet med en række andre industrilande.«

Jeg forstår, at det er det, ministeren nu har fundet frem, og at det er baggrunden for den oplysning, han gav her. Imidlertid forholder det sig sådan, at det kun viser én ting, nemlig at ministeren kun har læst de 3 linjer. Det er ikke en gengivelse af en artikel i Finanstidende. Jeg har såmænd – og har hele tiden haft – både artiklen i Finanstidende og det pågældende notat fra handelsministeriet. Det er ikke en gengivelse. Det er selvstændige beregninger lavet i handelsministeriet, der direkte polemiserer imod artiklen i Finanstidende.

Jeg skal prøve at læse lidt videre – så langt er ministeren altså aldrig kommet – det er ka-